Written by - ர.சுரேஷ், உதவிப்பேராசிரியர், கற்பகம் உயர்கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் -
Saturday, 10 August 2019 22:51 - Last Updated Saturday, 10 August 2019 23:02

பக்தி இலக்கியங்களில் அதிகம் காணப்படுகின்ற புராண இதிகாசக் குறிப்புகளில் ஒரு பகுதி சிவனின் அட்டவீரச் செயல்களைப் பற்றியதாகும். தமிழ் பிற சங்க இலக்கியங்களில் சிவன் பற்றிய புராணக் குறிப்புகள் பரவலாக அறியப்பட்டாலும் தேவார காலத்தில்தான் அதிக முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. இப்புராணங்களின் அடிப்படை வேதப்பொருளை எளிய மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் விதமாக அமைந்துள்ளது. வடஇந்தியப் பகுதிகளில் சமண பௌத்த செல்வாக்கினால் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியிலிருந்து வைதீக சமயம் இப்புராண மரபை அடியொற்றியே தன்னைத் தற்காத்துக் கொண்டது. இந்த வெற்றி தமிழக பக்தி இயக்கக் கவிஞர்களுக்கு ஒரு புதிய ஊக்கத்தையும் தந்திருக்கிறது.

பக்தி இயக்க மதம் பௌராணீக மதமாக மாறியதற்கு இதுவே காரணங்களாகும். தமிழக பக்தி இயக்கத்தில் வடமொழி பௌராணிகக் கதைகளின் தாக்கம் அதிகம் இருப்பினும் அக்கதைகளைத் தமிழ்நாட்டில் நிலவிய கதைகளாகவே மக்களை நோக்கிய பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களில் இடம்பெறும் அட்டவீரட்ட செயல்கள், விற்குடி, கடவூர், கோவலூர், கண்டியூர் என்ற வெவ்வேறு தலங்களில் நடைபெற்றனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. வடஇந்திய பௌராணீகக் கதைகளைத் தமிழ் நிலத்தோடு இயைபுறுத்துவதன் மூலம் தமிழர் சிவமதத்திற்கு ஒருவித தேசிய அங்கீகாரத்தைத் தேடமுடிந்தது. சிவனின் இத்தகைய அட்டவீரட்ட புராணங்கள் சமண-பௌத்த மதத்தவர்களை அச்சுறுத்;தவும், விரட்டியடிக்கவும் பயன்பட்டிருக்கும். திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களில் இடம்பெறும் அட்டவீரட்டச் செயல்களாகக் கீழ்வருவனவற்றைக் காணமுடிகின்றது.

1. அந்தகாரசுரனைச் சங்கரித்தது (அந்தகாரி)
2. காமனை எரித்தது (காமாந்தகன்)
3. காலனை உதைத்தது (காலசங்காரன்)
4. சலந்தரனைத் தடித்தது (ஜலந்தராரி)
5. தக்கன் வேள்வி தகர்த்தது (தக்கசாரி)
6. திரிபுரம் எரித்தது (திரிபுராந்தகன்)
7. பிரம்மன் சிரத்தைச் சிவபிரான் அறுத்தது (பிரம்மரசு சதனன்)
8. சிவபிரான் யானையை உரித்தது (கஜாபக கஜாந்தகன்)

இவை சிவப் பராக்கிரமத்தின் வெளிப்பாடுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இப்புராணக்

கதகைளின் வழி சிவன் அகரோ ரூபங்களுடனும் அஸ்ட வக்ரங்களுடனும் தரோற்றமளிக்கிறான். அச்சம் தரும் ஆயுதம் ஏந்திய இத்தொன்மங்கள் சமண பௌத்த எதிர்ப்பில் ஓர் உணர்ச்சிகரமான, ஆவசேமான உத்வகேத்தை மக்களிடயைே ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும். எனவதோன் திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களில் இவை அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒருபுறம் அடியார்க்கு அருளும் அன்பே வடிவான சிவனயைும் மறுபுறம் ஆவசேங்கொள்ளும் ஆயுத பாணியான சிவனயைும் படைத்து அதன் மூலம் தன் சமய மலோண்மகைகான ஒப்புதலைப் பறெ முயற்சித்திருக்கிறார். அடியார்கள் அருளப்படுவா், அடியார் அல்லாதாரசை் சிவன் தண்டிககவும் தயங்கமாட்டார் எனும் பரோது அதிகாரத்ததகை் ககைொள்ள ஆளும் வா்க்கங்கள் பயன்படுத்தும் இருவறேு தன்மகைளை இத்தொன்மங்கள் வளிெப்படயைாகக் கொண்டிருப்பது தரிெகிறது. திருஞானசம்பந்தா் பாடல்கள் அட்டவீரட்டப் புராணக் குறிப்புகளை நோக்க திரிபுரம் எரித்த கதை மிகுதியான அளவில் இடம்பறுெகிறது.

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□

சிவனின் இந்த அட்டவீரட்டச் சயெல்களும் புராணங்களின் மூலமாகவே தமிழகத்திற்கு அறிமுகமாயின. சங்க இலக்கியங்களில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் கலித்தொகயைின் முதற்பாடல் தவிர்த்து இப்புராணக் குறிப்புகள் தனெ்படவில்லை என அ.சா.ஞானசம்பந்தன் விளக்குவார்.[1] இவ்வாறிருக்க தவோர காலத்தில் இப்புராணக் கருத்துகளகை் கூறுதல் பரெு வழக்காக ஆகிவிட்டது.

யசுர் வதேத்திலயேே திரிபுரம் எரித்த குறிப்பும் வளேவி சிதைந்த குறிப்பும் இடம் பறுெவதாக அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டுவா்.[2] தக்கன் வளேவியசை் சிதைத்த கதை வாயு புராணத்திலும் சிவன் திரிபுரம் எரித்த கதை மச்ச புராணத்திலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தாராசுரன் குமாரனாகிய வித்துவன்மாலி, தாராகாஷன், கமலாஷன் இவா்கள் மூவரும் சிவபூஜாபலத்தால், பொன், வள்ளி, இரும்புக் கரோட்டகைளைப் பறெ்று அக்கரோட்டகைளுடன் பறந்து சனெ்று தவோ்களை வருத்தியிருந்தனா். இதனால் தவோ், சிவமூர்த்தியிடம் முறயைிட, சிவபிரான் இவா்களிடத்துள்ள சிவப்பற்று மாறில் இவா்க்குச் சலெ்வங்குறயைுமனெக் கூறக் கடேடுக் களிப்புடன் விஷ்ணு மூர்த்தியிடம் சனெ்றுச் சிவமூர்த்தி திருவாய் மலா்ந்தருளியதகைக் கூறினா். விஷ்ணு மூர்த்தி, தாம் புத்தராபவதரித்து நாரதரசை் சீடராகக் கொண்டு திரிபுராதிகளிடஞ் சனெ்று அவா்களுக்குள்ள சிவப்பற்றசை் கடெுத்தனா். அதனால் புத்தா் சிவவிரோதிகளாயினா். சிவமூர்த்தி இவ்வசுரரது இறுமாப்பகைக் கடெுக்க எண்ணித் தவோ்களை நோக்கித் தரோ்கொண்டு வரக் கட்டளயைிட்டனா். விஷ்ணு மூா்த்தி, சூரிய சந்திரா்களதை் தருேகளாகவும், காலம், வானம், உதயகிரி, அத்தகிரி, காட்டை, கணம், லவம், வளேவி, ஐம்பூதம், இந்திரியம் இவற்றை முறயைே பார். மலேிடம், நுகம், முனகொம்பு, கொம்புக்காதாரப் பொருளாகவும், புராணங்களைப் படமாகவும், உலோகாலோகபா்வதம் விதானமாகவும், அண்ட முகடு கொடிஞ்சியாகவும், இடை வளிெ தட்டாகவும், வதேங்களகைக் குதிரகைளாகவும், வாசுகியை நாணாகவும், மருேவை வில்லாகவும் பிரம்மனை முட்கோல் பிடித்துத் தரேசை் சலெுத்தும் சாரதியாகவும் சயெ்வித்துத் தரோ் முடிந்ததனெ்று கூறினா். சிவமூர்த்தி தரோ்மூன் ஆரோகணித்து வில்லகைக் கயைிலநே்தி விஷ்ணு மூர்த்தியபை் பானமாக்கி எய்யத் தொடங்குகயைில்

விஷ்ணு மூர்த்திக்கு மனதிலுதித்த இறுமாப்பை யெண்ணித் திரிபுரத்தை நோக்கியும் இவரது எண்ணத்தை எண்ணியும் சிரித்தனர். இச்சிரிப்பின் சுவாலையால் திரிபுரம் தீப்பட்டது. இதில் மேற்கூறிய மூன்று அசுரர் சிவபூசை விடாமல் இருந்தவராதலால் தீப்படாமல் காக்கப்பட்டனர்”.3 இத்தொன்மக் கதை திருஞானசம்பந்தரைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கிறது.

“[illegible]”[4]

“[illegible]”[5]

“[illegible]”[6]

“[illegible]”[7] [illegible]

“[illegible][8] ”

“[illegible]”[9]

என்பன போன்ற பல பாடல்களில் சிவன் முப்புரங்களை எய்த தொன்மச் செய்தியைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். இம்முப்புரங்கள் பற்றிய செய்தியை ஆ.வேலுப்பிள்ளை,

“[illegible]”[10] என்கிறார்.

இதே முப்புரம் எரித்த தொன்மத்தை மயிலை சீனி வேங்கடசாமி வேறு ஓர் வகையில் விளக்குவார்,

“[illegible]

Written by - ர.சுரேஷ், உதவிப் பேராசிரியர், கற்பகம் உயர் கல்வி கலைக் கழகம், கோயம்புத்தூர் -
Saturday, 10 August 2019 22:51 - Last Updated Saturday, 10 August 2019 23:02

□□□□□□□□□□ (□□□□□, □□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□)□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□. □□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□என்பதைக் கூறி அதற்கு உதாரணமாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கூறுகிறார்.

“□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□. □□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□, □□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□. □□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□”[11] என்று கூறி திரிபுரம் எரித்த கதை சமண பௌத்தர்கள் வாழ்ந்த மலையை உட்பொருளாக உணர்த்துகின்றது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்.

மேற்கண்ட விளக்கங்கள் இத்தொன்மப் பகுதி திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களில் விளக்கமுறும் பாங்கினை ஆராய்ந்து உரைக்கிறது. இத்தொன்மத்தில் இடம்பெறும் மற்றொரு தகவல் திருமாலே சிவபக்தர்களாயிருந்த முப்புர அரக்கர்க்கு புத்தமதத்தைப் போதித்து அவர்களைப் புத்தராக்கினார் என்பதும், புத்தர்களாய் மாறிய அவர்களை சிவபெருமான் அழித்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது. அதாவது புத்தமதக் கொள்கைகளும் வைதீக இந்து சமயத்தின் ஒரு பகுதிதான் என்றும் புத்தர் திருமாலின் அவதாரமாவார் என்றும் ஒரு புனைவு கட்டமைக்கப்படுகிறது. புத்தமும் சமணமும் இந்து ஞானமரபின் ஒரு கூறாகக் காணும் தற்கால வைதீக அரசியல் அக்காலத் திரிபுரம் எரித்த தொன்மத்திலேயே காணப்படுவது சிந்திக்கத்தக்கது.

திரிபுராதிகளும் சிவநெறியாளர்களாய் இருந்தும் தீச்செயல் புரிந்ததால் பௌத்தர்களாக்கப்பட்டு சிவனால் தண்டிக்கப்படுகின்றனர் எனும் கருத்தின் வாயிலாக சைவசமயத்தவர் பௌத்தர்களாக மதம் மாறுவதும் சிவபெருமானின் திருவிளையாடலால்தான். அவ்வாறு பௌத்தர்களாக மாறினால் சிவன் அவர்களைத் தண்டிப்பார் எனும் எச்சரிக்கையும் இதில் அடங்கியுள்ளது. பௌத்தம் என்பது ஒரு சூழ்ச்சி நெறி என்பதையும் அதில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் சிவப்பரம்பொருளையே தியானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் சிவனின் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கலாம் என்பதையும் நோக்க ஆளும் வர்க்கத் தந்திரத்தையும் அதன் செயல்பாடுகளையும் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. குற்றங்களை வரையறுப்பதும் அக்குற்றத்திற்கான தண்டனையை அதிகாரத்தைக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதும் அதிகாரத்தின் இருப்பைத் தொடர்ந்து நிலைக்கச் செய்கிறது. இத்தொன்மத்திலும் அச்சம் - அருள் இரண்டும் அதிகார மையத்தை வலுப்படுத்தும் உத்திகளாகக் கையாளப்பட்டுள்ளதை உணரலாம்.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1. அ.சா. ஞானசம்பந்தன், பெரியபுராணம் -ஓர் ஆய்வு, ப.80.
2. ஆ. வேலுப்பிள்ளை, மு.சு.நூல். ப.74.
3. சிங்காரவேலு முதலியார், அபிதானசிந்தாமணி, ப.825.
4. சம்பந்தர், மு.சு.நூல், திருப்புன்கூர், 27:8.
5. மேலது., சீர்காழி, 34:7.
6. மேலது., திருஅதிகை வீரட்டானம், 46:4
7. மேலது., திருசோபுரம், 51:8

8. மலேது., திருநடெுங்களம், 7
9. மலேது, திருவறேகாடு, 57:7
10. ஆ.வலேுப்பிள்ளை.மு.சு.ந□ல், ப.75
11. மயிலை சீ னி வஙே்கடசாமி, சமணமும் தமிழம், ப.19.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□

1. கரோபாலயைா் டி.வி., (ப.ஆ.),ஞானசம்பந்தா் தவோரம், பண்முறதைத் தொகுப்பு, பிரஞெ்சு ஆய்வு நிறுவன வளியீ டு,புதுச்சரி.1984.
2. சிங்காரவலேு முதலியார்,அபிதான சிந்தாமணி,குருசாமி நாயுடு சன்ஸ்,சனெ்னை.1934.
3. சலெ்வராசு நா.,தொல்தமிழா் சமயம் - மானுடவியல் சம□கவியல் ஆய்வுகள், காவ்யா, பஙெ்களூர்-38. 2001.
4. ஞானசம்பந்தன் அ.ச., பரியபுராணம்-ஓர் ஆய்வு, கங்கைபுத்தக நிலயைம்,சனெ்னை.1999.
5. வஙே்கடசாமி.சீ னி.,சமணமும் தமிழும்,தவேராசன் கோ., (ப.ஆ) வசந்தா பதிப்பகம்,சனெ்னை.2003.

asareri@gmail.com